

ЗАКОН ЗА МЕРКИТЕ СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ

Отразена деноминацията от 05.07.1999 г.

Обн. ДВ. бр.85 от 24 Юли 1998г., изм. ДВ. бр.1 от 2 Януари 2001г., изм. ДВ. бр.31 от 4 Април 2003г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.54 от 4 Юли 2006г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) С този закон се определят мерки за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение.

Чл. 2. (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) (1) Изпиране на пари по смисъла на този закон е:

1. преобразуването или прехвърлянето на имущество, придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да избегне правните последици от своето деяние;

2. укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението или правата по отношение на имущество, придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;

3. придобиването, владението, държането или използването на имущество със знание към момента на получаването, че е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;

4. участието в което и да е от действията по т. 1 - 3, сдружаването с цел извършване на такова действие, опитът за извършване на такова действие, както и подпомагането, подбуждането, улесняване извършването на такова действие или неговото прикриване.

(2) Изпиране на пари е налице и когато дейността, от която е придобито имуществото по ал. 1, е извършена в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава и не попада под юрисдикцията на Република България.

Чл. 3. (1) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари са:

1. идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация;

2. идентифициране на действителния собственик на клиента - юридическо лице, и предприемане на съответни действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно основание на лицето по ал. 2 и 3 да приеме за установен

действителния собственик;

3. събиране на информация от клиента относно целта и характера на отношението, което е установено или предстои да бъде установено с него;

4. текущо наблюдение върху установените търговски или професионални отношения и проверка на сделките и операциите, извършвани в рамките на тези отношения, доколкото те съответстват на наличната информация за клиента, за неговата търговска дейност и рисков профил, в т. ч. изясняване на произхода на средствата в посочените от закона случаи;

5. разкриване на информация относно съмнителни операции, сделки и клиенти.

(2) Мерките по ал. 1 са задължителни за:

1. (изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Българската народна банка, банките, банките със седалище в чужбина, получили разрешение (лицензия) от Българската народна банка да осъществяват дейност в страната чрез клон, финансовите къщи, обменните бюра, както и лицата, предоставящи услуги по паричен превод от страната за чужбина или обратно, действащи от свое или от чуждо име;

2. (доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 103 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) застрахователи, презастрахователи и застрахователни посредници със седалище в Република България; застрахователи, презастрахователи и застрахователни посредници от държава - членка на Европейския съюз, или държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, които осъществяват дейност на територията на Република България; застрахователи и презастрахователи със седалище в държави, различни от посочените, получили лиценз от Комисията за финансов надзор да осъществяват дейност в Република България чрез клон; застрахователни посредници със седалище в държави, различни от посочените, вписани в регистър на Комисията за финансов надзор;

3. (изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) колективни инвестиционни схеми, инвестиционни посредници и управляващи дружества;

4. (нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) пенсионноосигурителни дружества;

5. (предишна т. 4, изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) органи по приватизацията;

6. (предишна т. 5, изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) лица, организиращи възлагането на обществени поръчки;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) лица, организиращи и провеждащи хазартни игри;

8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) юридически лица, към които има взаимоспомагателни каси;

9. (предишна т. 8 - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) лица, които предоставят паричен заем срещу залагане на вещи;

10. (предишна т. 9 - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) пощенски служби, които приемат или получават пари или други ценности;

11. (предишна т. 10 - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) нотариуси;

12. (предишна т. 11 - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) борси, борсови посредници и лица, организиращи неофициални пазари на ценни книжа;

13. (предишна т. 12 - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) лизингови предприятия;

14. (предишна т. 13, изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) държавни и общински органи, сключващи договори за концесии;

15. (предишна т. 14 - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) политически партии;

16. (предишна т. 15 - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) професионални съюзи и съсловни организации;
17. (предишна т. 16, изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) юридически лица с нестопанска цел;
18. (предишна т. 17, изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) дипломирани експерт-счетоводители и специализирани одиторски предприятия;
19. (предишна т. 18 - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) органи на Националната агенция за приходите;
20. (предишна т. 19, изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) митнически органи;
21. (нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г., доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) търговци, продаващи автомобили по занятие, когато плащането е извършено в брой и стойността е над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута;
22. (нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) спортни организации;
23. (нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) Централния депозитар;
24. (нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) лица, които извършват по занятие сделки с вещи с висока стойност, като благородни метали, скъпоценни камъни, произведения на изкуството, предмети с историческа, археологическа, нумизматична, етнографска, художествена и антикварна стойност и природни образци, както и лица, които организират търгове за разпродажба на такива вещи, когато плащането е извършено в брой и стойността е над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута;
25. (нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) търговци на оръжие, петрол и петролни продукти;
26. (нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) лица, които по занятие извършват консултации в областта на данъчното облагане;
27. (нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) търговци на едро;
28. (нова - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) лица, които по занятие извършват правни консултации, когато:
 - а) участват в планирането или изпълнението на операция или сделка на свой клиент относно:
 - аа) покупко-продажба на недвижим имот или прехвърляне на предприятие на търговец;
 - аб) управление на пари, ценни книжа или други финансови активи;
 - ав) откриване или разпореждане с банкова сметка или със сметка за ценни книжа;
 - аг) набавяне на средства за учредяване на търговец, увеличаване на капитала на търговско дружество, за предоставяне на заем или за всяка друга форма на набавяне на средства за осъществяване на дейността на търговеца;
 - ад) (доп. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) учредяване, организиране на дейността или управление на търговец или друго юридическо лице, офшорна компания, компания, предоставена на доверително управление, или друга подобна структура;
 - ае) (нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) доверително управление на имущество;
 - б) действат за сметка на или от името на свой клиент в каквато и да е финансова операция или сделка с недвижим имот;
29. (нова - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) лица, които извършват по занятие посредничество при сделки с недвижими имоти;
30. (нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) лица, които по занятие предоставят:

а) адрес на управление, адрес за кореспонденция или офис за целите на регистрацията на юридическо лице;

б) услуга по регистриране на юридическо лице, офшорна компания, компания на доверително управление или друга подобна структура;

в) услуги на доверително управление на имущество или на лице по буква "б".

(3) Мерките по ал. 1 са задължителни за лицата по ал. 2 и тогава, когато те са обявени в несъстоятелност и в ликвидация.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Мерките по ал. 1 се прилагат и към регистрираните в чужбина клонове на лицата по ал. 2 и 3, както и към регистрираните в страната клонове на чужди лица, попадащи в кръга на посочените в ал. 2 и 3.

(5) (Нова - ДВ, бр. 31 от 2003 г., отм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.)

(6) (Нова - ДВ, бр. 31 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Лицата по ал. 2, т. 28 не са задължени да съобщават по реда на този закон информацията, станала им известна при или по повод участие в съдебно или досъдебно производство, което е висящо, предстои да бъде открито или е приключило, както и информацията, свързана с установяване на правното положение на клиент.

(7) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Мерките по ал. 1 са задължителни за лицата по ал. 2, т. 24 и в случаите на извършване на повече от една операция или сделка, които поотделно не надвишават 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, но от обстоятелствата на тяхното извършване може да се предположи, че операциите или сделките са свързани.

Чл. 3а. (Нов - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) (1) Органите за надзор върху дейността на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да предоставят информация на Агенцията за финансово разузнаване, ако при осъществяване на надзорната си дейност установят извършване на операции или сделки, свързани със съмнение за изпиране на пари или неизпълнение на задължението по чл. 11а.

(2) В проверките, извършвани от органите по ал. 1, се включва и проверка на изпълнението на изискванията на този закон от проверяваните лица. При констатиране на нарушение органите за надзор уведомяват Агенцията за финансово разузнаване, като изпращат извлечение от констативния акт в съответната част.

(3) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Агенцията за финансово разузнаване и органите за надзор могат да обменят класифицирана информация за целите на осъществяваните от тях законоустановени функции.

Чл. 3б. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) (1) Забранява се на банки, учредени на територията на Република България, и на чуждестранни банки, осъществяващи дейност на територията на страната чрез клон, да встъпват в кореспондентски (банкови) отношения с банки в юрисдикции, в които те нямат физическо присъствие и не принадлежат към регулирана финансова група.

(2) Банките, учредени на територията на Република България, и чуждестранните банки, осъществяващи дейност на територията на страната чрез клон, не могат да установяват кореспондентски отношения с банки извън страната, които позволяват техните сметки да бъдат използвани от банки в юрисдикции, в които те нямат физическо присъствие и не принадлежат към регулирана финансова група.

Чл. 3в. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да осигурят прилагането на мерките по този закон и на нормативните актове по прилагането му от своите клонове и дъщерни дружества, в които имат мажоритарно участие, в чужбина до степента, в която съответното чуждо законодателство позволява.

(2) Ако законодателството в чуждата държава не позволява или ограничава прилагането на мерките по ал. 1, лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да уведомят Агенцията за финансово разузнаване и съответния орган за надзор.

(3) Клоновете и дъщерните дружества, в които лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 имат мажоритарно участие в чужбина, нямат задълженията за уведомяване на Агенцията за финансово разузнаване по чл. 11 и 11а.

Глава втора.

ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА КЛИЕНТИ, СЪБИРАНЕ, СЪХРАНЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Раздел I.

Идентифициране на клиенти

Чл. 4. (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да идентифицират клиентите си при установяване на търговски или професионални отношения, в т. ч. при откриване на сметка, както и при извършване на операция или сключване на сделка на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, а лицата по чл. 3, ал. 2, т. 1 - 4, 9 - 11, 13 и 28 - и при извършване на операция или сключване на сделка в наличност на стойност над 10 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута. Не се допуска откриване или поддържане на анонимна сметка или сметка на фиктивно име.

(2) Алинея 1 се прилага и в случаите на извършване на повече от една операция или сделка, които поотделно не надвишават 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, съответно 10 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, но са налице данни, че операциите или сделките са свързани.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2, т. 7 са длъжни да идентифицират клиентите си по реда на чл. 6 при вписването в регистъра по чл. 72, ал. 2 от Закона за хазарта, както и при извършване на операция или сключване на сделка на стойност над 6000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) В случаите, при които лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 не може да извърши идентификация на клиента в съответствие с изискванията на този закон и актовете по прилагането му, както и при непредставяне на декларация по ал. 7, то е длъжно да откаже извършването на операцията или сделката или установяването на търговски или професионални отношения, в т.ч. откриване на сметка. Ако лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 не може да извърши идентификация на клиента в случаите на вече установени търговски или професионални отношения, то е длъжно да прекрати тези отношения. В тези случаи лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 преценява дали да уведоми Агенцията за финансово разузнаване по реда на чл. 11. Тази разпоредба не се прилага за лицата по чл. 3, ал. 2, т. 28 при условията на чл. 3, ал. 6.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) При установяване на търговски или професионални отношения или осъществяване на операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или друга форма без присъствието на клиента лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да предприемат подходящи мерки за удостоверяване истинността на идентификационните данни на клиента. Такива мерки могат да бъдат проверка на представените документи, изискване на допълнителни документи, потвърждаване на идентификацията от друго лице по чл. 3, ал. 2 и 3 или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в страна - членка на Европейския съюз, или установяване на изискване първото плащане по операцията или сделката да се осъществи чрез сметка, открита на името на клиента, в българска банка, клон на чужда банка, получила разрешение (лицензия) от Българската народна банка да осъществява дейност в страната чрез клон, или в банка от страна - членка на Европейския съюз.

(6) Мерките по ал. 5 се включват във вътрешните правила по чл. 16.

(7) Лицата, извършващи операция или сделка чрез или с лице по чл. 3, ал. 2 и 3 на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, съответно над 10 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, когато плащането се извършва в брой, са длъжни да декларират произхода на средствата. Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да изискат декларацията преди извършването на съответната операция или сделка.

(8) Формата на декларацията по ал. 7 и по чл. 6, ал. 5, т. 3, условията и редът за подаването ѝ, както и условията и редът за освобождаване от задължение за деклариране се уреждат с правилника за прилагане на закона.

(9) Идентификация по ал. 1 не се извършва и декларация по ал. 7 не се подава, когато клиентът е българска банка, чужда банка, получила разрешение (лицензия) от Българската народна банка да осъществява дейност в страната чрез клон, банка от страна - членка на Европейския съюз, както и банка от държава, включена в списък, утвърден със съвместна заповед на министъра на финансите и управителя на Българската народна банка.

(10) В списъка по ал. 9 се включват държави, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на изискванията на този закон. Списъкът се обнародва в "Държавен вестник".

(11) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) В случаите, при които поради характера на операцията или сделката нейната стойност не може да бъде определена към момента на извършването ѝ, лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 е длъжно да идентифицира клиента в момента, в който стойността на операцията или сделката бъде определена, ако тя е над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, съответно над 10 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, когато плащането се извършва в брой. Този случай не изключва задължението за идентификация при установяване на търговски или професионални отношения.

(12) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2, т. 2 идентифицират клиентите си при сключване на застрахователен договор съгласно раздел I от приложение № 1 към Кодекса за застраховането, когато брутният размер на периодичните премии или вноски по застрахователния договор за една година е 2000 лв. или повече, или премията или вноската по застрахователния договор е еднократна и е в размер 5000 лв. или повече.

(13) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да идентифицират клиентите си и

извън случаите по ал. 1 - 12, когато възникне съмнение за изпиране на пари.

(14) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да идентифицират и проверят идентификацията на клиентите си, когато възникне съмнение в идентификационните данни на клиента, или бъдат уведомени за промяна в тях.

(15) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Проверката на идентификационните данни на клиентите и действителните собственици се извършва преди или в процеса на установяването на търговски или професионални отношения, откриването на сметка или извършването на операция или сделка по ал. 1, 2 и 3. В правилника за прилагане на закона може да бъде предвидено изключение от това правило.

(16) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 могат да прилагат в зависимост от оценката на потенциалния риск опростени или разширени мерки по чл. 3, ал. 1 при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

Чл. 5. (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да установят дали клиентът действа от свое име и за своя сметка или от името и за сметка на трето лице. Ако операцията или сделката се извършва чрез представител, лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 изискват доказателства за представителната власт и идентифицират представителя и представлявания.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Ако операцията или сделката се извършва от името и за сметка на трето лице без упълномощаване, лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 идентифицират третото лице, от името и за сметка на което е извършена операцията или сделката, и лицето, извършило операцията или сделката.

(3) (Нова - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) При съмнение, че лицето, извършващо операция или сделка, не действа от свое име и за своя сметка, лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да извършат уведомяването по чл. 11 и да предприемат подходящи мерки за събиране на информация за идентифициране на лицето, в чиято полза реално се извършва операцията или сделката. Мерките се определят с правилника за прилагане на закона.

Чл. 5а. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2006 г., в сила от 05.10.2006 г.) (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да прилагат разширени мерки по отношение на клиенти, които заемат или са заемали висша държавна длъжност в Република България или в чужда държава, както и по отношение на клиенти, които са свързани с тях лица.

(2) Министерският съвет определя условията и реда, при които се прилага ал. 1.

Чл. 6. (1) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Идентифицирането на клиентите и проверката на тяхната идентификация се извършват:

1. (доп. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) за юридическите лица - чрез представяне на официално извлечение за актуалното им състояние от съответния регистър, а ако лицето не подлежи на регистрация - на заверен препис от учредителния акт и регистриране на наименованието, седалището, адреса и представителя;

2. за физическите лица - чрез представяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и на името, адреса, единния граждански номер, а за физическите лица, имащи качеството на едноличен

търговец - и чрез представяне на документите по т. 1.

(2) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 идентифицират физическите лица, които са действителни собственици на клиент - юридическо лице, както и предприемат действия за проверка на тяхната идентификация в зависимост от вида на клиента и нивото на риск, което произтича от установяването на клиентските отношения и/или на извършването на сделки или операции с такъв вид клиент. При липса на друга възможност идентифицирането може да се извърши чрез декларация, подписана от законния представител или пълномощника на юридическото лице. Условието и редът за идентифициране и проверка на идентификацията, условията и редът за освобождаване от задължението за идентификация, както и формата и редът за подаване на декларацията, се определят с правилника за прилагане на закона.

(3) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) От документите по ал. 1, т. 1 и 2 се сема копие, освен ако данните, съдържащи се в тях, се отразяват точно в други документи, съставяни от лицето по чл. 3, ал. 2 и 3, и се съхраняват при условията на чл. 8.

(4) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) В случаите, когато определена дейност подлежи на лицензиране, разрешение или регистриране, лицата, извършващи сделки и операции във връзка с тази дейност, представят копие от съответната лицензия, разрешение или удостоверение за регистрация.

(5) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 14, 18, 19 и 20 създават специализирани служби, които:

1. събират, обработват, съхраняват и разкриват информация за конкретните операции или сделки;

2. събират доказателства относно собствеността на имуществото, подлежащо на трансфер;

3. изискват сведения за произхода на паричните средства или ценности - предмет на операциите или сделките; произходът на тези средства се удостоверява с декларация;

4. събират информация за своите клиенти и поддържат точна и подробна документация за операциите им с парични средства или ценности;

5. (изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) при съмнение за изпиране на пари предоставят събраната информация по т. 1, 2, 3 и 4 на Агенцията за финансово разузнаване по реда на чл. 11.

(6) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 14, 18, 19 и 20 изпълняват лично задълженията си, когато не е възможно да се създаде специализирана служба.

(7) (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Всички лица по чл. 3, ал. 2 и 3 изпълняват задълженията си по този закон независимо дали създават специализирана служба.

Раздел II. Събиране на информация

Чл. 7. (1) Когато възникне съмнение за изпиране на пари, лицата по чл. 3, ал. 2 и

3 са длъжни да съберат информация относно съществените елементи и размери на операцията или сделката, съответните документи и другите идентифициращи данни.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Събраната за целите на този закон информация трябва да бъде документирана и съхранявана, така че да бъде на разположение на Агенцията за финансово разузнаване, на съответните органи за надзор и на одиторите.

Чл. 7а. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2006 г., в сила от 05.10.2006 г.) (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да поставят под особено наблюдение търговските или професионалните си отношения, операциите и сделките с лица от държави, които не прилагат или не прилагат напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари.

(2) Когато операцията или сделката по ал. 1 няма логично икономическо обяснение или видимо основателна причина, лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 събират, доколкото е възможно, допълнителна информация за обстоятелствата, свързани с операцията или сделката, както и за нейната цел.

(3) Държавите, които не прилагат или не прилагат напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари, се определят по списък, утвърден от министъра на финансите. Мерките спрямо тези държави се уреждат с правилника за прилагане на закона.

Раздел III.

Съхраняване на информация

Чл. 8. (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) В случаите по чл. 4-7 лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да съхраняват за срок 5 години данните за клиентите и документите за извършените сделки и операции. За клиентите срокът тече от началото на календарната година, следваща годината на прекратяването на отношенията, а за сделките и операциите - от началото на календарната година, следваща годината на тяхното извършване.

Чл. 9. (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Данните и документите по чл. 8 се предоставят на Агенцията за финансово разузнаване при поискване в оригинал или служебно заверен препис. Редът, сроковете и периодичността се определят в правилника за прилагане на закона.

Раздел IV.

Разкриване на информация

Чл. 10. (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) (1) Агенцията за финансово разузнаване е администрация към министъра на финансите, която получава, съхранява, проучва, анализира и разкрива информация, получена при условията и по реда на този закон.

(2) Агенцията по ал. 1 е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София.

(3) Структурата, организацията на дейността и числеността на персонала на агенцията се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

(4) Агенцията за финансово разузнаване се представлява и ръководи от директор, който се назначава от министъра на финансите, съгласувано с министър-председателя за срок 5 години без ограничения в броя на преназначаванията.

(5) За директор на агенцията може да бъде назначено лице, което:

1. има магистърска степен по право или икономика и най-малко 5 години стаж по съответната специалност;

2. не е осъждано с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер;

3. не е едноличен търговец, неограничено отговорен съдружник в търговско дружество, управител или изпълнителен член на търговско дружество, търговски пълномощник или прокурист;

4. не е обявяван в несъстоятелност като едноличен търговец или като неограничено отговорен съдружник в търговско дружество;

5. не е бил член на управителен или контролен орган на търговско дружество, съответно кооперация, прекратени поради несъстоятелност през последните две години, предхождащи датата на назначаването, ако има неудовлетворени кредитори.

(6) Директорът на агенцията не може да извършва друга платена дейност освен преподавателска или научна, или като член на международна организация във връзка с дейността на агенцията.

(7) Обстоятелствата по ал. 5, т. 3, 4 и 5 и по ал. 6 се удостоверяват с декларация.

(8) Директорът на агенцията може да бъде предсрочно освободен от министъра на финансите, съгласувано с министър-председателя, преди изтичането на срока по ал. 1:

1. по негова писмена молба;

2. при обективна невъзможност да изпълнява задълженията си, продължила повече от 6 месеца;

3. при влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер или лишаване по съдебен ред от правото да заема съответната длъжност;

4. при грубо или системно нарушаване на този закон или на нормативните актове за неговото прилагане.

(9) Министърът на финансите определя заместник-министър на финансите, който изпълнява функциите на главен инспектор на финансовото разузнаване, предвидени в този закон или в друг нормативен акт.

(10) Главният инспектор на финансовото разузнаване може по всяко време да извърши проверка или да възложи на инспектор от Министерството на финансите извършването на проверка на дейността на Агенцията за финансово разузнаване, както и да изиска доклад от директора на агенцията. Директорът е длъжен да представи доклада в определения от главния инспектор на финансовото разузнаване срок.

(11) Главният инспектор на финансовото разузнаване не може да взема решения или да дава указания по въпроси, които са от компетентността на директора на Агенцията за финансово разузнаване или засягат непосредствено осъществяването на нейните функции.

(12) Министърът на финансите одобрява годишния доклад за дейността на Агенцията за финансово разузнаване, който се изготвя от директора на агенцията.

(13) (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) В Агенцията за финансово разузнаване могат

да бъдат привлечени като експерти представители на Българската народна банка, Комисията за финансов надзор, Министерството на вътрешните работи, Министерството на правосъдието, на органите на съдебната власт и други специалисти.

(14) (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Взаимодействието между Агенцията за финансово разузнаване, Българската народна банка, Комисията за финансов надзор, службите за сигурност и обществен ред, Националната следствена служба и прокуратурата се урежда с инструкции на министъра на финансите и съответно на управителя на Българската народна банка, министъра на вътрешните работи, министъра на отбраната, директора на Националната разузнавателна служба, директора на Националната следствена служба и главния прокурор.

(15) Взаимодействието между Агенцията за финансово разузнаване и административните структури към министъра на финансите се извършва по ред, определен от министъра на финансите.

Чл. 11. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) При съмнение за изпиране на пари лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да уведомят незабавно Агенцията за финансово разузнаване преди извършването на операцията или сделката, като забавят нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) В случаите, когато забавянето на операцията или сделката е обективно невъзможно, лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 уведомява Агенцията за финансово разузнаване незабавно след извършването ѝ.

(3) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) Уведомяването на агенцията може да се извърши и от служители на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3, които не отговарят за прилагането на мерките срещу изпирането на пари. Агенцията запазва анонимността на тези служители.

(4) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Агенцията за финансово разузнаване предоставя на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 и по чл. 3а информация, свързана с извършеното от него уведомяване. Решението относно обема информация, който следва да се предостави обратно за всеки конкретен случай на уведомяване, се взема от директора на агенцията.

Чл. 11а. (Нов - ДВ, бр. 31 от 2003 г., в сила от 01.01.2004 г.) (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 уведомяват Агенцията за финансово разузнаване за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент.

(2) Агенцията за финансово разузнаване води регистър на плащанията по ал. 1. Регистърът може да се използва само за целите на противодействието на изпирането на пари.

(3) Редът и сроковете за предоставяне на информацията по ал. 1 се определят с правилника за прилагане на закона.

Чл. 11б. (Нов - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) (1) Агенция "Митници" предоставя на Агенцията за финансово разузнаване информацията за търговските кредити по износа и вноса, за финансовия лизинг между местни и чуждестранни лица и за износа и вноса на

левове и чуждестранна валута в наличност, събирана при условията и по реда на Валутния закон.

(2) Редът за предоставяне на информацията по ал. 1 се определя от министъра на финансите.

Чл. 11в. (Нов - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) (1) Агенцията за финансово разузнаване и службите за сигурност и обществен ред обменят класифицирана информация, свързана с осъществяваните от тях законоустановени функции. Решението относно обема информация, който следва да се предостави за всеки конкретен случай, се взема от директора на агенцията, съответно от директора на службата за сигурност или обществен ред.

(2) Условията и редът за обмена на информация, както и способите за защитата ѝ, се определят в съвместните инструкции по чл. 10, ал. 14.

Чл. 12. (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) В случаите по чл. 11 и 18 министърът на финансите по предложение на директора на Агенцията за финансово разузнаване може да спре с писмена заповед определена операция или сделка за срок до три работни дни, считано от деня, следващ деня на издаването на заповедта. Ако до изтичането на този срок не бъде наложена превантивна мярка, заповедта или възбрана, лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 може да извърши операцията или сделката.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Агенцията за финансово разузнаване незабавно уведомява прокуратурата за спирането на операцията или сделката, като представя необходимата информация при запазване анонимността на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3, извършило уведомяването по чл. 11 или 18.

(3) Прокурорът може да наложи превантивна мярка или да направи искане пред съответния съд за налагане на заповедта или възбрана. Съдът следва да се произнесе по искането не по-късно от 24 часа от постъпването му.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Когато при проучването и анализа на информацията, получена при условията и по реда на този закон, съмнението за изпиране на пари не отпадне, Агенцията за финансово разузнаване разкрива тази информация на прокуратурата или на съответната служба за сигурност и обществен ред, като запазва анонимността на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 и по чл. 3а и на неговите служители, извършили уведомяването по чл. 11 или 18.

Чл. 13. (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) При уведомяване по чл. 11 или 18 Агенцията за финансово разузнаване може да поиска от лицата по чл. 3, ал. 2 и 3, без Българската народна банка, банките и банките със седалище в чужбина, получили разрешение (лицензия) от Българската народна банка да осъществяват дейност в страната чрез клон, информация относно съмнителни операции, сделки или клиенти. Поисканата информация се предоставя в определения от агенцията срок.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) При писмено уведомяване по чл. 11 или чл. 18 от лице по чл. 3, ал. 2 и при запитване по чл. 22 Агенцията за финансово разузнаване може да поиска от Българската народна банка,

банките и банките със седалище в чужбина, получили разрешение (лицензия) от Българската народна банка да осъществяват дейност в страната чрез клон, информацията относно съмнителни операции, сделки или клиенти. Поисканата информация се предоставя в определения от агенцията срок.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Агенцията за финансово разузнаване може да поиска от държавните и общинските органи информацията при условията на ал. 1, която не може да ѝ бъде отказана. Поисканата информация се предоставя в определения от агенцията срок.

(4) При определяне на срока по ал. 1-3 агенцията съобразява обема и съдържанието на исканата информация.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) За нуждите на анализа Агенцията за финансово разузнаване получава от Българската народна банка информацията, събирана по Валутния закон.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Агенцията за финансово разузнаване има право на безвъзмезден достъп до информационните регистри, изградени и поддържани с бюджетни средства.

(7) Предоставянето на информацията по ал. 1-6 не може да бъде отказано или ограничено по съображения за служебна, банкова или търговска тайна.

Чл. 14. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., предишен текст на чл. 14 - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3, лицата, които ги управляват и представляват, както и техните служители не могат да уведомяват своя клиент или трети лица за разкриването на информацията в случаите по чл. 9, 11, 11а, 13, 17 и 18.

(2) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Забраната за разкриване на информацията по ал. 1 не се отнася до съответния орган за надзор по чл. 3а.

Чл. 15. (1) (Доп. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., предишен текст на чл. 15 - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Разкриването на информацията в случаите по чл. 9, 11, 11а, 13, 17 и 18 не поражда отговорност за нарушаване на други закони или на договор.

(2) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) При условията на ал. 1 не се поражда отговорност и в случаите, при които се установи, че не е извършено престъпление, а операциите и сделките са били законосъобразни.

Раздел V.

Защита на информацията (Нов - ДВ, бр. 1 от 2001 г.)

Чл. 15а. (Нов - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Агенцията за финансово разузнаване може да използва информацията, съставляваща служебна, банкова или търговска тайна, както и защитената лична информация, получена при условията и по реда на чл. 9, 11, 11а, 13, 17 и 18, само за целите на този закон.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Служителите на Агенцията за финансово

разузнаване, главният инспектор на финансовото разузнаване, инспекторите, на които е възложена проверка по чл. 10, ал. 10, и експертите по чл. 10, ал. 13 не могат да разгласяват, да използват за лично или на свързани с тях лица облагодетелстване сведения и факти, съставляващи служебна, банкова или търговска тайна, които са им станали известни при изпълнение на служебните им задължения.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Служителите на агенцията, главният инспектор на финансовото разузнаване, инспекторите, на които е възложена проверка по чл. 10, ал. 10, както и експертите по чл. 10, ал. 13 подписват декларация за опазване на тайната по ал. 2.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Разпоредбата на ал. 2 се отнася и за случаите, когато посочените лица не са на служба или изпълнението на задачата, за която са били привлечени по чл. 10, ал. 10 и 13, е приключило.

Глава трета. ВЪТРЕШНА ОРГАНИЗАЦИЯ И КОНТРОЛ

Чл. 16. (1) (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 в 4-месечен срок от регистрацията им приемат вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари, които се утвърждават от директора на Агенцията за финансово разузнаване.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Вътрешните правила по ал. 1 установяват ясни критерии за разпознаване на съмнителните операции или сделки и клиенти, реда за обучение на персонала и използването на техническите средства за предотвратяване и разкриване изпирането на пари, както и система за вътрешен контрол върху изпълнението на мерките по този закон.

(3) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Вътрешните правила по ал. 1 се изпращат на директора на Агенцията за финансово разузнаване за утвърждаване в 14-дневен срок от тяхното приемане.

(4) (Нова - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Професионалните организации и сдружения на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3, съгласувано с Агенцията за финансово разузнаване, могат да приемат единни вътрешни правила за контрол и предотвратяване на изпирането на пари, към които членовете на тези организации и сдружения могат да се присъединяват в срока по ал. 1 с декларация. Единните вътрешни правила и декларациите се изпращат в Агенцията за финансово разузнаване в срока по ал. 3.

Чл. 17. (1) (Досегашен текст на чл. 17, доп. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Контролът по прилагането на закона се упражнява от министъра на финансите и директора на Агенцията за финансово разузнаване.

(2) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Контролните органи на Агенцията за финансово разузнаване извършват проверки на място на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 по прилагането на мерките за предотвратяване и разкриване изпирането на пари, както и при съмнение за изпиране на пари.

(3) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Контролни органи на Агенцията за финансово разузнаване са определените от директора на агенцията длъжностни лица от нейния състав.

(4) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) Проверките по ал. 1 могат да бъдат извършвани съвместно с органите, на които със специален закон е възложено да упражняват контрол върху лицата по чл. 3, ал. 2 и 3.

(5) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Проверките се извършват въз основа на писмена заповед на министъра на финансите или на директора на Агенцията за финансово разузнаване, в която се посочват целите, срокът и мястото на проверката, проверяваното лице, както и името и длъжността на проверяващите лица.

(6) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3, държавните органи, органите на местното самоуправление и техните служители са длъжни да оказват съдействие на контролните органи на Агенцията за финансово разузнаване при изпълнението на техните функции.

(7) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) При извършване на проверките на място контролните органи по ал. 3 имат право на свободен достъп в служебните помещения на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3, както и да изискват документи и да събират сведения във връзка с изпълнението на възложената им задача.

Чл. 17а. (Нов - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Министърът на финансите по предложение на директора на Агенцията за финансово разузнаване определя служителите, които имат право на добавка за работа в системата на финансовото разузнаване, както и индивидуалния ѝ размер за всеки служител.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Средствата по ал. 1 се определят в размер 25 на сто от годишния размер на средствата за работна заплата по бюджета на Агенцията за финансово разузнаване за съответната година и се включват в Закона за държавния бюджет за същата година.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Средства в размер 30 на сто, набрани от наложени санкции по този закон, постъпват като приходи в бюджета на Агенцията за финансово разузнаване и се използват за капитални вложения за подобряване на материалната база, за обучение и за участие в международни прояви.

(4) Редът за начисляване и разходване на средствата по ал. 3 се определя с наредба на министъра на финансите.

(5) Служителите на агенцията задължително се застраховат срещу злополука и по застраховка "Живот".

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Агенцията за финансово разузнаване може да получи информация за съмнение за изпиране на пари освен от лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 и от държавни органи, и чрез международен обмен.

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) (1) Когато лице по чл. 3, ал. 2 не изпълни задълженията си по този закон, министърът на финансите може да го задължи да предприеме конкретни мерки, необходими за отстраняване на нарушението, или да отнеме издаденото разрешение (лицензия) за осъществяване на дейност, ако той го е издал, или да разпореди заличаване на вписването при регистрационен режим за съответната дейност.

(2) Органът, който е издал разрешението (лицензията) за извършване на дейност

на лице по чл. 3, ал. 2, може да отнеме издаденото разрешение (лицензия) по своя инициатива или по предложение на министъра на финансите, направено при условията на ал. 1.

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Актовете по чл. 19 могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Глава четвърта. МЕЖДУНАРОДНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., отм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.)

Чл. 22. (1) (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., предишен текст на чл. 22, изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., доп. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Агенцията за финансово разузнаване по своя инициатива и при запитване обменя информация по случаи, свързани със съмнение за изпиране на пари, със съответните международни органи, органи на Европейския съюз и с органи на други държави въз основа на международни договори и взаимност.

(2) (Нова - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Директорът на агенцията сключва, изменя и прекратява международни договори относно обмена на информация по случаи, свързани със съмнение за изпиране на пари, при условията и по реда на Закона за международните договори на Република България.

Глава пета. АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 23. (1) (Доп. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Който извърши или допусне да се извърши нарушение по чл. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 15а, чл. 17, ал. 6 и 7 или откаже да даде съдействие, да предостави документи или сведения или да осигури достъп по чл. 17, ал. 7 се наказва с глоба от 500 до 10 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Който извърши или допусне да се извърши нарушение по чл. 11, 11а и 14, се наказва с глоба от 5000 до 20 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 1 от 2001 г.) Който извърши или допусне да се извърши нарушение по чл. 16, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Когато нарушението по ал. 1, 2 и 3 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция от 2000 до 50 000 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Който извърши или допусне да се извърши нарушение на този закон извън случаите по ал. 1 - 4 или на нормативен акт по

прилагането му, се наказва с глоба от 500 до 2000 лв.

(6) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Когато нарушението по ал. 5 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.

Чл. 24. (1) (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г., доп. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) Актовете за установяване на нарушението се съставят от контролните органи на Агенцията за финансово разузнаване, а наказателните постановления се издават от министъра на финансите или от упълномощено от него длъжностно лице.

(2) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) "Търговско или професионално отношение" е отношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на отношението се предполага, че то ще има елемент на продължителност.

2. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.) "Регулирана финансова група" е финансова група, която е обект на ефективен консолидиран надзор.

3. (отм. - ДВ, бр. 54 от 2006 г.)

4. (нова - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) "Служби за сигурност" са Националната разузнавателна служба, Национална служба "Сигурност" - Министерство на вътрешните работи, дирекция "Защита на средствата за връзка" - Министерство на вътрешните работи, и служба "Сигурност - военна полиция и военно контраразузнаване" - Министерство на отбраната.

5. (нова - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) "Служби за обществен ред" са Национална служба "Полиция" - Министерство на вътрешните работи, Национална служба "Борба с организираната престъпност" - Министерство на вътрешните работи, и Национална служба "Гранична полиция" - Министерство на вътрешните работи.

6. (нова - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) "Орган за надзор" е държавен орган, овластен от закон или друг нормативен акт да упражнява общ контрол върху дейността на лице по чл. 3, ал. 2 и 3.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. Този закон отменя Закона за мерките срещу изпирането на пари (ДВ, бр. 48 от 1996 г.).

§ 3. В срок 3 месеца от влизането в сила на закона лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да предадат на Агенцията за финансово разузнаване наличната информация за изпиране на пари.

§ 4. В срок 5 месеца от влизането в сила на закона лицата по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3, 4, 5, 9, 11, 13 и 18 са длъжни да приведат организацията и дейността си в съответствие с изискванията на този закон и да представят вътрешните си правила по чл. 16 на министъра на финансите.

§ 5. В чл. 10 от Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г. и бр. 11, 15 и 59 от 1998 г.) след думата "укривателите" се поставя запетая и се добавя "както и допустителите".

§ 6. Изпълнението на закона се възлага на Министерския съвет, който приема правилник за неговото прилагане в двумесечен срок от влизането на закона в сила.

Законът е приет от XXXVIII Народно събрание на 9 юли 1998 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 1 ОТ 2001 Г.)

§ 24. Навсякъде в закона думите "Бюрото за финансово разузнаване" се заменят с "агенция "Бюро за финансово разузнаване".

**Допълнителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 31 ОТ 2003 Г.)

§ 19. Навсякъде в закона думите "Агенция "Бюро за финансово разузнаване" се заменят с "Агенцията за финансово разузнаване".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА**

ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ

(ОБН. - ДВ, БР. 31 ОТ 2003 Г.)

§ 20. (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3, за които задължението за прилагане на мерки срещу изпирането на пари е възникнало преди приемането на този закон, привеждат вътрешните си правила по чл. 16 в съответствие с изискванията на закона и ги изпращат в Агенцията за финансово разузнаване в 4-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(2) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3, за които възниква задължение за прилагане на мерки срещу изпирането на пари по силата на този закон, приемат и изпращат в Агенцията за финансово разузнаване вътрешни правила по чл. 16 в срока по ал. 1.

.....

§ 28. (1) Активите, пасивите, архивът, както и другите права и задължения на Агенция "Бюро за финансово разузнаване" се поемат от Агенцията за финансово разузнаване.

(2) Заварените трудови и служебни правоотношения не се прекратяват, като съответно се прилага чл. 123 от Кодекса на труда.

§ 29. Параграф 7 (новият чл. 11а) влиза в сила от 1 януари 2004 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ КОДЕКСА ЗА ЗАСТРАХОВАНЕТО

(ОБН. - ДВ, БР. 103 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2006 Г.)

§ 28. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на:

1. член 45, ал. 3, чл. 47, глава четвърта, чл. 71, ал. 4, чл. 77, ал. 5, чл. 80, ал. 5, чл. 88, ал. 3, чл. 89, чл. 99, ал. 4, чл. 112 - 116, чл. 127, 137, 139 - 149, глава седемнадесета, глава двадесет и втора, чл. 254, ал. 1, т. 2, чл. 256, чл. 258, ал. 1, т. 2 и 3, ал. 2, 3 и 5, чл. 282, ал. 2 и § 13, т. 2, буква "б", т. 3, т. 4, буква "в" и т. 5 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от датата на влизането в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз;

2. член 254, ал. 2, който влиза в сила от датата на Решението на Европейската комисия, след като бъдат предоставени сведения за сключване на споразумение между Националното бюро на българските автомобилни застрахователи и бюрата на автомобилните застрахователи на държавите членки в съответствие с чл. 2, ал. 2 от Директива 72/166/ЕИО за сближаване на законите на държавите членки, свързани със застраховането срещу гражданска отговорност по отношение на използването на моторни превозни средства и за налагане на задължение за застраховане срещу такава отговорност;

3. член 266, който влиза в сила от 11 юни 2012 г.;

4. член 282, ал. 4 и чл. 284 - 286, които влизат в сила от датата на Решението на

Европейската комисия, след като бъдат предоставени сведения за сключване на споразумение между Националното бюро на българските автомобилни застрахователи и компенсационните органи на държавите членки в съответствие с чл. 6, ал. 3 от Директива 2000/26/ЕО за сближаване на законите на държавите членки, свързани със застраховането срещу гражданска отговорност по отношение на използването на моторни превозни средства и за изменение на директиви на Съвета 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО. До влизането в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз Националното бюро на българските автомобилни застрахователи създава организацията за изпълнение на функциите като компенсационен орган;

5. член 288, ал. 2, който влиза в сила от 11 юни 2007 г. и се прилага за всички заведени претенции за обезщетение, по които към тази дата управителният съвет на Гаранционния фонд не се е произнесъл; до датата на влизането в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз Гаранционният фонд заплаща обезщетения само когато пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България; Гаранционният фонд създава организацията за изпълнение на функциите на Информационен център в срок 6 месеца от влизането в сила на кодекса.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 105 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2006 Г.)

§ 88. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на чл. 179, ал. 3, чл. 183, ал. 9, § 10, т. 1, буква "д" и т. 4, буква "в", § 11, т. 1, буква "б" и § 14, т. 12 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 30 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.)

§ 142. Кодексът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. дял трети, § 2, т. 1 и § 2, т. 2 - относно отмяната на глава трета, раздел II "Обжалване по съдебен ред", § 9, т. 1 и 2, § 11, т. 1 и 2, § 15, § 44, т. 1 и 2, § 51, т. 1, § 53, т. 1, § 61, т. 1, § 66, т. 3, § 76, т. 1 - 3, § 78, § 79, § 83, т. 1, § 84, т. 1 и 2, § 89, т. 1 - 4, § 101, т. 1, § 102, т. 1, § 107, § 117, т. 1 и 2, § 125, § 128, т. 1 и 2, § 132, т. 2 и § 136, т. 1, както и § 34, § 35, т. 2, § 43, т. 2, § 62, т. 1, § 66, т. 2 и 4, § 97, т. 2 и § 125, т. 1 - относно замяната на думата "окръжния" с "административния" и замяната на думите "Софийския градски съд" с "Административния съд - град София", които влизат в сила

от 1 март 2007 г.;

2. параграф 120, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.;

3. параграф 3, който влиза в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ

(ОБН. - ДВ, БР. 54 ОТ 2006 Г.)

§ 29. Разпоредбите на § 8 и 11 влизат в сила три месеца след обнародването на закона в "Държавен вестник".